

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς:

- 1. τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας**
- 2. τον Υπουργό Εξωτερικών**
- 3. τον Υπουργό Ανάπτυξης**

Θέμα: «Στρατηγικός σχεδιασμός ενεργειακής αυτάρκειας της Ελλάδας μέσω αξιοποίησης των εθνικών δυναμικών ΑΠΕ και αναβάθμιση των διεθνών διασυνδέσεων»

Η ενεργειακή ασφάλεια έχει αναδειχθεί, με την πανδημία Covid-19, την ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, τους πολέμους στη ευρύτερη Μέση Ανατολή και τις επακόλουθες αναταράξεις στις αγορές, σε ζήτημα εθνικής στρατηγικής αυτονομίας και κυριαρχίας. Παράλληλα, η ευρωπαϊκή πορεία προς την κλιματική ουδετερότητα του 2050 και οι δεσμεύσεις του Εθνικού Σχεδίου για την Ενέργεια και το Κλίμα (ΕΣΕΚ) απαιτούν ριζική αναδιάρθρωση του ενεργειακού συστήματος. Σε αυτό το πλαίσιο, η Ελλάδα διαθέτει μια σπάνια συγκυρία γεωγραφικών, γεωλογικών και γεωπολιτικών πλεονεκτημάτων που, αν αξιοποιηθούν συστηματικά, μπορούν να την καταστήσουν όχι μόνο ενεργειακά αυτάρκη αλλά και ενεργειακό κόμβο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και της Μεσογείου.

Παρά τις σημαντικές προόδους στα φωτοβολταϊκά και τα αιολικά πάρκα, η εθνική στρατηγική παρουσιάζει σημαντικά κενά σε κρίσιμους τομείς: Στην ανάπτυξη και εκσυγχρονισμό του δικτύου, στην αποθήκευση ενέργειας μεγάλης κλίμακας, τον εξηλεκτρισμό των παροχών, στην αξιοποίηση γεωθερμικών πεδίων εξαιρετικού δυναμικού, στη συστηματική ανάπτυξη υδροηλεκτρικών στη Δυτική Ελλάδα με σεβασμό στην Οδηγία-Πλαίσιο για τα Ύδατα, στη διαμόρφωση πραγματικά συμμετοχικών διαδικασιών για την κοινωνική αποδοχή των έργων, στην συγκρότηση ειδικού θεσμικού πλαισίου για την ανάπτυξη μικρών τοπικών δικτύων ενεργειακών συνεργατικών κοινοτήτων, και στην ολοκλήρωση των ηλεκτρικών διασυνδέσεων με Ιταλία, Βουλγαρία, Αίγυπτο, Κύπρο και Ισραήλ.

Ομοίως παρουσιάζει σημαντική υστέρηση σε ολοκληρωμένο σχεδιασμό δράσεων εξοικονόμησης ενέργειας. Καθώς και στην ανάπτυξη και εγκατάσταση έξυπνων συστημάτων διαχείρισης ενέργειας και φορτίων που θα συνεισφέρουν σημαντικά στην αντιμετώπιση της μεταβαλλόμενης ζήτησης κυρίως στα ασθενή ενεργειακά συστήματα που διαθέτει η χώρα μας. Ειδικά σήμερα, όπου το ενεργειακό κόστος έχει μεταβληθεί υπέρμετρα για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις, προσφέροντας υπερκέρδη στους παρόχους ενέργειας. Θέτοντας υπό συζήτηση την επάρκεια του υποτιθέμενου ανταγωνισμού και τις πολιτικές που ακολούθησε η συντηρητική ηγεσία της Ε.Ε..

Και στη χειρότερη εκδοχή τους ακολουθεί η κυβέρνηση της ΝΔ. Πολιτική που επιθυμεί επιπλέον να παρέχει στους παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας τη δυνατότητα να χρηματοδοτούν και να διαχειρίζονται απευθείας τις ενεργειακές αναβαθμίσεις κατοικιών και επιχειρήσεων με την πρόθεση εφαρμογής του μηχανισμού on-bill financing στο νέο Πρόγραμμα «Εξοικονομώ», μη λαμβάνοντας υπόψη τη σύγκρουση συμφερόντων, τον αποκλεισμό των ευάλωτων νοικοκυριών, τη μονοπώληση της αγοράς και τον περιορισμό της τεχνικής ανεξαρτησίας, σύμφωνα και με την ανακοίνωση της ΓΣΕΒΕΕ και ομοσπονδιών. Πολλαπλασιάζοντας την οικονομική ισχύ των παρόχων και επιβάλλοντας την εποπτεία των λίγων και ισχυρών σε όλη την ενεργειακή αγορά.

Στις 22 Απριλίου 2026, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε το AccelerateEU, διάδοχο του REPowerEU, με ρητή αναφορά στις ενεργειακές κοινότητες ως εργαλείο αντιμετώπισης της ενεργειακής κρίσης. Το Citizens Energy Package θέτει τον φιλόδοξο στόχο των 90GW κοινοτικών έργων έως το 2030, με δέσμη μέτρων που τοποθετεί τον άνθρωπο στο επίκεντρο της ενεργειακής μετάβασης, δίνει έμφαση στη μείωση λογαριασμών για προστασία των ευάλωτων, στη δυνατότητα ωφέλειας από ευέλικτα συμβόλαια ηλεκτρικής ενέργειας και στην υποστήριξη της αυτοπαραγωγής, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υπολογίζει ανά έτος, δυνατότητα εξοικονόμησης έως 1100 ευρώ ανά νοικοκυριό, μέσω της συμμετοχής σε Ενεργειακές Κοινότητες.

Την ίδια στιγμή, στην Ελλάδα καταγράφεται μια πολύ διαφορετική πραγματικότητα: Από τα περίπου 1.100 MW έργων Ενεργειακών Κοινοτήτων, σχεδόν το 50% της ενεργού ισχύος έχει ήδη εξαγοραστεί ή περάσει υπό τον έλεγχο μεγαλύτερων εταιρειών και επενδυτικών funds, σύμφωνα με πρόσφατη μελέτη του Δικτύου Ενεργειακής Πολιτικής.

Στα τελευταία νέα προστίθεται και η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, για παραπομπή της Ελλάδας στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξαιτίας μη πλήρους ενσωμάτωσης στην εθνική της νομοθεσία, διατάξεων που αφορούν την ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και την εξάπλωση της εγχώριας καθαρής ενέργειας σε ολόκληρη την ΕΕ, με βάση την τροποποιητική οδηγία (ΕΕ) 2023/2413.

Το σύνολο αυτών των διαπιστώσεων, αναγνωρίζουν την επιτακτική ανάγκη για έγκαιρα, στοχευμένα μέτρα για την προστασία των πιο ευάλωτων καταναλωτών, την επιτάχυνση της μετάβασης σε καθαρή ενέργεια και τη διαμόρφωση ισχυρών εθνικών πολιτικών που να αποσκοπούν στη μείωση και όχι στη διεύρυνση των κοινωνικών και ενεργειακών ανισοτήτων. Αντιπροσωπευτικό παράδειγμα αποτελεί η Δυτική Ελλάδα, όπου σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία της Eurostat για το έτος 2025, αναδεικνύεται σε πρωταθλήτρια στην ενεργειακή φτώχεια, αφού το 30,4% επί του συνολικού πληθυσμού της περιφέρειας αδυνατεί να ζεστάνει επαρκώς το σπίτι του (πηγή: <https://greeceinfigures.com/energiaki-ftoxia>).

Όπως και την ανάδειξη της χώρας σε ενεργειακό κόμβο ηλεκτρικής πράσινης ενέργειας όχι μόνο διασυνοριακά αλλά και για την ηλεκτρική διασύνδεση τριών ηπείρων.

Στόχευση που αφενός θα συνεισφέρει στον πλέον αναβαθμισμένο γεωπολιτικό της ρόλο, αλλά και σε μια ευκαιρία μείωσης της ενεργειακής εξάρτησης από ορυκτούς πόρους και κόμβο ευστάθειας των ηλεκτρικών δικτύων ευρύτερων περιοχών και έμμεσα θα βοηθήσει σημαντικά στη μείωση του ενεργειακού κόστους των πολιτών και των επιχειρήσεων αφού με κατάλληλες στοχεύσεις θα ενταχθούν και άλλες διασυνδέσεις σε έργα κοινού ενδιαφέροντος.

Κάτι που ξεκίνησε ουσιαστικά από το 2011 και τέθηκε σε διαβούλευση το 2012 με την πρόταση για εφαρμογή του Προγράμματος Ήλιος, που είχε στόχο την ανάπτυξη, παραγωγή και εξαγωγή ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ηλιακή ακτινοβολία, καθώς και η διεθνής συνεργασία στο

πλαίσιο των ευρωπαϊκών πολιτικών για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, την προαγωγή της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και τη διευκόλυνση της μεταφοράς της ενέργειας αυτής στα διευρωπαϊκά δίκτυα ενέργειας.

Ανησυχητική είναι και η πρόσφατη Έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που αναφέρει μεταξύ άλλων ότι, η φορολογία στην Ελλάδα εξακολουθεί να ευνοεί τα ορυκτά καύσιμα έναντι της ηλεκτρικής ενέργειας, με αποτέλεσμα η χώρα μας να συγκαταλέγεται μεταξύ των κρατών μελών με την υψηλότερη αναλογία τιμής ηλεκτρικής ενέργειας προς φυσικό αέριο.

Ενόψει των ανωτέρω, προκύπτει η ανάγκη διαμόρφωσης μίας ολοκληρωμένης εθνικής ενεργειακής στρατηγικής, λαμβάνοντας υπόψη και τις περιφερειακές ανισότητες στην ενεργειακή φτώχεια που προαναφέρθηκαν, όπως εξειδικεύεται στους παρακάτω πυλώνες πολιτικής, **επί των οποίων ερωτάσθε ξεχωριστά κ.κ. Υπουργοί:**

A. Ως προς το εθνικό δυναμικό

1. Αντλησοταμίευση και αποθήκευση ενέργειας μεγάλης κλίμακας

Επειδή, η Ελλάδα διαθέτει ορεινό ανάγλυφο, εξαιρετικά κατάλληλο για συμβατικά έργα αντλησοταμίευσης, την ωριμότερη και πιο δοκιμασμένη τεχνολογία αποθήκευσης ενέργειας παγκοσμίως. Πέραν του έργου της Αμφιλοχίας, που βρίσκεται υπό κατασκευή, η ευκαιρία για συστηματικό σχεδιασμό περαιτέρω μονάδων δεν φαίνεται να έχει αξιοποιηθεί.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Ποιος είναι ο συγκεκριμένος, χρονικά προσδιορισμένος σχεδιασμός του Υπουργείου για νέα έργα αντλησοταμίευσης, με ποια συνολική εγκατεστημένη ισχύ, σε ποιες τοποθεσίες, και με ποιο χρηματοδοτικό μείγμα;
2. Ποια κίνητρα παρέχονται σε ιδιωτικούς και δημόσιους φορείς για την ανάπτυξη τέτοιων έργων, και πώς αντιμετωπίζονται οι αδειοδοτικές καθυστερήσεις που έχουν αναφερθεί επανειλημμένα από την αγορά;
3. Έχει εκπονηθεί συστηματική χαρτογράφηση των κατάλληλων τοποθεσιών σε επίπεδο επικράτειας, και αν ναι, έχει δημοσιοποιηθεί;

2. Γεωθερμία υψηλής ενθαλπίας: Μήλος, Νίσυρος, Λέσβος

Επειδή, η Ελλάδα διαθέτει γεωθερμικά πεδία υψηλής ενθαλπίας σε εξαιρετικά μικρά βάθη, χαρακτηριστικό σπάνιο διεθνώς. Στη Μήλο έχουν μετρηθεί θερμοκρασίες άνω των 300°C σε βάθη μερικών εκατοντάδων μέτρων, τη στιγμή που γερμανικά και βρετανικά έργα βαθιάς γεωθερμίας απαιτούν γεωτρήσεις χιλιάδων μέτρων για χαμηλότερες θερμοκρασίες. Επιπλέον, τα γεωθερμικά ρευστά υψηλής θερμοκρασίας ενδέχεται να περιέχουν λίθιο και άμορφη σίλικα, κρίσιμες πρώτες ύλες στο πλαίσιο του Critical Raw Materials Act της ΕΕ.

Παρά τα δραματικά αυτά πλεονεκτήματα, η ελληνική γεωθερμία υψηλής ενθαλπίας παραμένει ουσιαστικά αναξιοποίητη από τη δεκαετία του 1980, εξαιτίας τόσο επενδυτικών κωλυμάτων όσο και βαθιάς τοπικής δυσπιστίας.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

4. Ποιος είναι ο σημερινός σχεδιασμός για επανεκκίνηση των γεωθερμικών πεδίων υψηλής ενθαλπίας στη Μήλο, τη Νίσυρο και τη Λέσβο;

5. Έχει η Κυβέρνηση μελετήσει την ταυτόχρονη ανάκτηση λιθίου και άμορφης σίλικας από τα γεωθερμικά ρευστά, ως ευρωπαϊκή πηγή κρίσιμων πρώτων υλών, και ποιος είναι ο ρόλος της ΔΕΗ Ανανεώσιμες και του ΙΓΜΕ στον σχεδιασμό αυτό;
6. Πώς προτίθεται το Υπουργείο να αντιμετωπίσει την κοινωνική δυσπιστία στις τοπικές κοινωνίες, που έχει αναπτυχθεί από την προηγούμενη απόπειρα αξιοποίησης της δεκαετίας του 1980 και τα ζητήματα διαχείρισης γεωθερμικών ρευστών; Προβλέπεται η χρήση συμμετοχικών διαδικασιών, συνελεύσεων πολιτών, δομημένης διαβούλευσης, όπως και της τοπικής συν-ιδιοκτησίας μέσω ενεργειακών κοινοτήτων, με ισχυρή συμμετοχή της τοπικής αυτοδιοίκησης;

3. Υδροηλεκτρική ενέργεια στη Δυτική Ελλάδα

Επειδή, παραμένει αξιοποιήσιμο υδροηλεκτρικό δυναμικό στη Δυτική Ελλάδα, υπό την προϋπόθεση πλήρους συμμόρφωσης με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ (Οδηγία-Πλαίσιο για τα Ύδατα) και την ευρωπαϊκή νομολογία περί υδρομορφολογικής συνέχειας:

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

7. Ποια νέα υδροηλεκτρικά έργα μελετώνται, με ποιες εκτιμήσεις περιβαλλοντικών επιπτώσεων, και σε ποιο στάδιο διαβούλευσης βρίσκονται;
8. Πώς συμβιβάζεται ο σχεδιασμός νέων έργων με τις απαιτήσεις διατήρησης της οικολογικής κατάστασης των υδάτινων σωμάτων;

4. Φωτοβολταϊκά, αιολικά και ζητήματα χωροθέτησης

Επειδή, η ταχεία ανάπτυξη φωτοβολταϊκών και αιολικών πάρκων έχει συνοδευτεί από έντονες τοπικές αντιδράσεις σε νησιά του Αιγαίου, την Κρήτη, και ορεινές περιοχές της ηπειρωτικής Ελλάδας. Η εμπειρία δείχνει ότι, ακόμα και «πράσινες» τεχνολογίες προσκρούουν στην έλλειψη δημοκρατικού συμμετοχικού σχεδιασμού. Στην εποχή της ενεργειακής μετάβασης οι πολίτες θεωρούνται παράγοντες του ενεργειακού συστήματος, ούτως ώστε η μετάβαση να μην αποτελεί ένα καθαρά τεχνολογικό ζήτημα αλλά αντικείμενο ευρείας δημόσιας συμμετοχής.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

9. Σε ποιον βαθμό έχει η Κυβέρνηση ενσωματώσει συμμετοχικά εργαλεία, όπως οι συνελεύσεις πολιτών, σύμφωνα και με τη Σύσταση CM/Rec (2023)6 του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη διαβουλευτική δημοκρατία, στις διαδικασίες χωροθέτησης μεγάλων ενεργειακών έργων;
10. Ποιο ποσοστό των ωφελειών από νέα έργα ΑΠΕ διοχετεύεται σε τοπικές κοινωνίες, όπως π.χ. την απευθείας μεταφορά εσόδων προς τους ΟΤΑ;
11. Γιατί μέχρι σήμερα δεν δίνεται προτεραιότητα στην δημιουργία τοπικών συμμετοχικών ενεργειακών κοινοτήτων και συν-ιδιοκτησίας των εταιρικών σχημάτων, ή απευθείας εσόδων προς τους ΟΤΑ;
12. Σχεδιάζεται ειδικό θεσμικό πλαίσιο για την ανάπτυξη μικρών τοπικών δικτύων από Ε.Κ. που να εγγυάται ελάχιστο ή και σημαντικό ποσοστό τοπικής συμμετοχής στην ιδιοκτησία και τα έσοδα κάθε νέου μεγάλου έργου;

5. Πιλοτικά έργα αιχμής, υποθαλάσσια αποθήκευση

Διεθνώς, ερευνητικοί φορείς όπως το γερμανικό Fraunhofer (πρόγραμμα StEnSEA), αναπτύσσουν τεχνολογίες υποθαλάσσιας αντλησοταμίευσης με κούφια σφαίρες σκυροδέματος, σε προ-εμπορικό ακόμη στάδιο. Επειδή, η μορφολογία του Αιγαίου, εκτεταμένες περιοχές βάθους 100-200 μέτρων με υψηλό αιολικό δυναμικό, προσφέρει πιθανώς μοναδικές συνθήκες για πιλοτική εφαρμογή:

Ερωτάται ο κ. Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας:

13. Έχει εξετάσει το Υπουργείο τη συμμετοχή της χώρας σε ευρωπαϊκά πιλοτικά προγράμματα υποθαλάσσιας αποθήκευσης ενέργειας, σε συνεργασία με ερευνητικά ιδρύματα όπως το Fraunhofer ή ελληνικά πανεπιστήμια;

B. Ως προς τις διεθνείς διασυνδέσεις

Η ενεργειακή αυτάρκεια στο σύγχρονο ευρωπαϊκό πλαίσιο δεν σημαίνει απομόνωση. Σημαίνει ικανότητα παραγωγής επαρκούς καθαρής ενέργειας στο εσωτερικό, σε συνδυασμό με ευέλικτο εμπόριο ηλεκτρικής ενέργειας μέσω διασυνδέσεων, που μετατρέπουν τη χώρα σε ενεργειακό κόμβο και όχι σε εξαρτημένο άκρο. Εξαιτίας του ότι η Ελλάδα βρίσκεται στη μοναδική θέση να συνδέει τη Νοτιοανατολική Ευρώπη με την Ανατολική Μεσόγειο και τη Βόρεια Αφρική.

1. Ηλεκτρική διασύνδεση με Αίγυπτο (GREGY / Elica Interconnector)

Επειδή το συγκεκριμένο έργο αποτελεί στρατηγική ευκαιρία για εισαγωγή αιγυπτιακής ηλιακής και αιολικής ενέργειας προς την ΕΕ, με την Ελλάδα ως κόμβο διέλευσης:

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

14. Σε ποιο στάδιο βρίσκεται η αδειοδοτική και χρηματοδοτική ωρίμανση του έργου;
15. Έχει ενταχθεί στους Καταλόγους Έργων Κοινού Ενδιαφέροντος (PCI) της ΕΕ, και ποια χρηματοδοτικά εργαλεία (Connecting Europe Facility, InvestEU) επιδιώκονται;
16. Πώς διασφαλίζεται ότι η Ελλάδα δεν θα αποτελέσει απλώς διαμετακομιστικό κόμβο αλλά θα καρπωθεί προστιθέμενη αξία, αποθήκευση, εξισορρόπηση, υπηρεσίες δικτύου;

2. EuroAsia Interconnector (Ισραήλ – Κύπρος – Κρήτη – Αττική)

Επειδή το συγκεκριμένο έργο, είναι ενταγμένο στα PCI της ΕΕ και παραμένει σε πορεία ωρίμανσης με σημαντικές χρονικές μετατοπίσεις:

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

17. Ποιο είναι το επικαιροποιημένο χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης;
18. Πώς διασφαλίζεται η συμβατότητα του έργου με τις γεωπολιτικές εξελίξεις στην Ανατολική Μεσόγειο και η ανθεκτικότητά του σε υβριδικές απειλές (όπως φάνηκε από τα περιστατικά δολιοφθοράς υποθαλάσσιων καλωδίων στη Βαλτική);

3. Διασύνδεση Ελλάδας-Ιταλίας και Ελλάδας-Βουλγαρίας

Επειδή η αναβάθμιση των υφιστάμενων διασυνδέσεων με την Ιταλία και η πλήρης λειτουργία της διασύνδεσης IGB με τη Βουλγαρία αποτελούν προϋποθέσεις για την ενοποίηση της ελληνικής αγοράς ενέργειας με τη βόρεια Ευρώπη και τη δυτική Μεσόγειο:

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

19. Ποιες αναβαθμίσεις προγραμματίζονται, με ποιο χρονοδιάγραμμα και χρηματοδότηση;

20. Έχει εκπονηθεί αξιολόγηση της ικανότητας του εγχώριου δικτύου να απορροφήσει τις αυξημένες ροές που θα προκύψουν από τις νέες διασυνδέσεις;

4. Διασύνδεση Ελλάδας-Βόρειας Μακεδονίας και ευρύτερων Βαλκανίων

Στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής προοπτικής των Δυτικών Βαλκανίων και της ενοποίησης των ενεργειακών αγορών:

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

21. Ποιες πρωτοβουλίες αναλαμβάνει η Ελλάδα για την αναβάθμιση των διασυνδέσεων με τη Βόρεια Μακεδονία, την Αλβανία και τα Δυτικά Βαλκάνια, και πώς αυτές συνδέονται με την Ενεργειακή Κοινότητα και τη διαδικασία διεύρυνσης της ΕΕ.

Γ. Ως προς την ολοκληρωμένη εθνική ενεργειακή στρατηγική

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

22. Υπάρχει ενοποιημένη κυβερνητική στρατηγική που συναρθρώνει τους ανωτέρω άξονες σε συνεκτικό σχέδιο ενεργειακής αυτάρκειας και αναγωγής της Ελλάδας σε ενεργειακό κόμβο ΝΑ Ευρώπης-Μεσογείου, ή τα έργα προωθούνται κατακεραματισμένα ανά τομέα;

23. Πώς διασφαλίζεται η συμβατότητα του σχεδιασμού με τις δεσμεύσεις του ΕΣΕΚ, τα νέα ευρωπαϊκά εργαλεία (Net-Zero Industry Act, Critical Raw Materials Act, AccelerateEU, Affordable Energy Action Plan, Citizens Energy Package, Energy Communities Action Plan) και τους στόχους της Πράσινης Συμφωνίας;

24. Ποιο είναι το συνολικό επενδυτικό σχέδιο, η προβλεπόμενη χρηματοδοτική μόχλευση δημόσιων και ιδιωτικών πόρων, και ο ρόλος του Ταμείου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας στη χρηματοδότηση των ανωτέρω έργων;

25. Με ποιο τρόπο διασφαλίζεται ότι, το οικονομικό όφελος από τη μετατροπή της Ελλάδας σε ενεργειακό κόμβο και εξαγωγή καθαρής ενέργειας θα διαχυθεί στις τοπικές κοινωνίες που φιλοξενούν τις υποδομές, και δεν θα συγκεντρωθεί σε ένα στενό κύκλο μεγάλων ιδιωτικών παικτών, αναπαράγοντας έτσι το πρότυπο ασύμμετρης κατανομής ωφελειών που έχει ήδη τροφοδοτήσει σημαντικό μέρος της κοινωνικής αντίστασης σε νέα έργα ΑΠΕ;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Παπανδρέου Γιώργος

Παρασύρης Φραγκίσκος

Μάντζος Δημήτριος

Νικητιάδης Γεώργιος

Σταρακά Χριστίνα